

РЕШЕНИЕ

№ 612

гр. София, 30.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на
прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11337** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1
изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. З. С. от [населено място] срещу
решение на СРС от 19.05.2012г по нахд № 10797/2011г. Претендира се
незаконосъобразност на решението поради неправилно приложение на материалния
закон. Основното възражение в касационната жалба касае изписването в обжалваното
наказателно постановление на фамилното име на работника В. В. изписан като С.
вместо като Славов. В тази връзка се твърди, че не се касае за техническа грешка, а за
нарушение на чл. 57 ал.1 т.5 от ЗАНН, което водело до незаконосъобразност на
обжалваното наказателно постановление. Прави се искане за отмяна на решението на
СРС и постановяване на ново, с което да се отмени обжалваното наказателно
постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, Дирекция „Инспекция по труда” чрез юрк.
С. оспорва касационната жалба.

Софийска Градска прокуратура чрез прокурор Ютеров взема становище за
неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за
допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в

срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 19.05.2012г на СРС касационната инстанция приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба не се релевират възражения за допуснати съществени процесуални нарушения от РС.

По отношение на служебно извършената проверка за съответствие на решението с разпоредбите на материалния закон, касационната инстанция приема следното:

РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка по делото доказателства, въз основа на които е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция.

Производството пред РС е образувано по жалба на П. З. С. срещу наказателно постановление №22-2201849/20.10.10 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], с което на жалбоподателя на основание чл.414, ал.3 от КТ е наложена глоба в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл.62, ал.3 от КТ.

От събраните по делото доказателства в действителност се установява, че на 10.08.10 г. контролните органи на Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място] извършват проверка по спазване на трудовото законодателство в строителен обект „Складово-административна сграда 15", находящ се в [населено място], УПИ I-677, 884 1А, м. НПЗ „Искър - север", на който полагат труд работници на [фирма] с управител П. З. С.. Проверката продължава и на 12.08.10г и на 18.08.10г. по представени от дружеството документи в Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място]. В хода на проверката се установява, че с трудов договор № 85/03.08.10 г. в [фирма] е назначен В. В. С. на длъжност „строителен работник". Посоченият трудов договор е регистриран в ТД на НАП на 10.08.10 г., за което е издадена справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.4 от КТ изх. № 22388103200395/10.08.10 г. Въз основа на така установената фактическа обстановка, РС е приел съставомерност на деянието по чл. 62 ал.3 от КТ. РС е обсъдил факта, че в обжалваното НП неправилно е записана фамилията на лицето, с което е бил сключен трудовия договор - лицето е посочено като В. В. С. вместо В. В. С.. Касационната инстанция приема становището на РС, че посочената неточност има характер на техническа грешка и не представлява съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на НП. В тази насока АССГ допълва следното: Фамилното име на работника не е единственият факт, който да индивидуализира фактическата обстановка по делото. В НП се цитира трудов договор № 85/03.08.2010г. Същият е

приложен като доказателство по делото и видно от неговото съдържание, същият е подписан с лицето С.. Изписана е и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62 ал.4 от КТ с посочен вх. № и дата, като от същата е видно, че касае лицето С.. Дали в НП е налице фактическа грешка или е допуснато съществено процесуално нарушение обосноваващо отмяна на обжалваното НП следва да се прецени с оглед всички събрани по преписката доказателства, изписани и в самото НП: Последните водят до извода за допуснатата фактическа грешка при изписване на фамилното име на работника, състояща се в пропуск на една буква, която грешка обаче с оглед цялата съвкупност от факти и доказателства не води до невъзможност да се установи фактическата обстановка и основните факти обосноваващи състава на нарушението, вменено във вина на наказаното лице. Предвид горното АССГ в настоящия касационен състав приема основното възражение в касационната жалба за неоснователно.

В действителност, с деянието си жалбоподателката П. З. С., в качеството си на управител на [фирма], виновно е нарушила разпоредбата на чл.62, ал.3 от КТ, тъй като не е изпратила в законоустановения 3-дневен срок до съответната ТД на НАП уведомление относно сключения на 03.08.10 г. трудов договор между В. В. С. и [фирма].

По отношение на приложимата разпоредба, на основание на която е наложено административното наказание, касационната инстанция приема следното: За извършеното административно нарушение на жалбоподателката на основание чл.414, ал.3 от КТ е наложена глоба в размер на 2 000 лв. Същият според АССГ следва да се намали на 50лв на основание чл. 415в от КТ, тъй като липсват доказателства за причинени вреди от нарушението , а забавата за изпращане на процесното уведомление касае няколко дни.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия касационен състав приема решението на РС за валидно и допустимо. Същото обаче следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон, като наложеното наказание глоба следва да се намали от 2000лв на 50лв при приложение на чл. 415в от КТ, поради което и на основание чл. 221 ал.2 от АПК, АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 19.05.2012г на СРС по нахд № 10797/2011г., ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №22-2201849/20.10.10 г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], с което на П. З. С. от [населено място] в качеството ѝ на управител на [фирма] на основание чл.414, ал.3 от КТ за извършено нарушение на чл.62, ал.3 от КТ е наложена глоба в размер на 2 000 лв. , като намалява размера на глобата на 50лв при приложение на чл. 415в от КТ.

Решението е окончателно.

Председател:

.....

/М.С./

.....

/Вл.Н./

.....

/М. К./

Членове: